

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Forslag til Rådets direktiv om harmonisering af reglerne om selskabsbeskatning og kildeskat af udbytter*(forelagt Rådet af Kommissionen den 1. august 1975)*

RADET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Traktatens grundlæggende mål er den frie bevægelighed for kapital inden for Fællesskabet og fjernelse af konkurrencefordrejning;

de nuværende selskabsbeskatningssystemer og kildeskattesystemer for udbytter bevirker, at udbytters internationale bevægelighed vanskeliggøres af en række diskriminerende forhold, dobbeltbeskatning og komplicerede administrative formaliteter, der bidrager til en yderligere adskillelse af kapitalmarkeder; endvidere kan visse forskelle mellem disse systemer foranledige usædvanlige kapitalbevægelser;

det er nødvendigt at formindske forskellene vedrørende beskatning af virksomhedsoverskud, såfremt der skal opnås større neutralitet med hensyn til konkurrencevilkår;

det er derfor af afgørende betydning, at der foretages en harmonisering af reglerne om selskabs- og kilde-

skat; denne harmonisering var desuden af Rådet anført som et mål i dets resolution af 22. marts 1971 om den trinvis oprettelse af Den økonomiske og monetære Union;

for så vidt angår selskabsbeskatning er godtgørelses-systemet, der sikrer modtageren af udbytte skattegodtgørelse, den bedste løsning, dels til at sikre neutralitet ikke alene med hensyn til de forskellige former for finansiering af virksomheder, men også for så vidt angår de forskellige retlige former, hvorunder de kan organiseres, dels til at formindske mulighederne for skatteunddragelse for skatteydere med store indkomster og dels til at udvikle aktiemarkedet ved at gøre denne investeringsform attraktiv for nye sparere; godtgørelsessystemet indebærer desuden visse fordele med hensyn til en retfærdig beskatning; det bør derfor vedtages som det fælles system;

af hensyn til skattemæssig neutralitet er det nødvendigt, at selskabsskatte- og skattegodtgørelsessatserne ikke afviger for meget fra en medlemsstat til en anden;

for at undgå diskrimination bør den skattegodtgørelse, der er knyttet til et selskabs udbytter, ydes til alle personer, der modtager udbytter herfra, uanset hvor i Fællesskabet de er hjemmehørende; bortset fra undtagelser bør imidlertid kun de modtagere, der beskattes af indkomst eller overskud, være berettiget til denne skattegodtgørelse; skattegodtgørelsen bør være skattepligtig indkomst og fratrækkes den skat, der pålignes modtageren af udbyttet; den bør også tilbagebetales ham i det omfang, den overstiger dette

skattebeløb; denne betaling bør for at undgå komplicerede formaliteter foretages af den medlemsstat, hvor modtageren er hjemmehørende;

såfremt der udloddes udbytter af overskud, der ikke er blevet beskattet efter normal selskabsbeskatnings-sats, er det nødvendigt at opkræve udligningsskat eller forud erlæggelse af selskabsskat, som ikke kan tilbagebetales, for således at udligne den skattegodtgørelse, der er knyttet til disse udbytter;

såfremt et moderselskab videreudloder udbytter, der er modtaget fra et datterselskab, bør modtageren af disse udbytter så vidt muligt behandles, som om han havde modtaget dem direkte fra datterselskabet; dette princip bør også anvendes i forbindelse med udbytter fra faste driftssteder;

principielt kan det kræves, at de budgetmæssige udgifter i forbindelse med skattegodtgørelse afholdes af den stat, i hvilken overskuddet, hvorfra udbytterne hidrører, har været pålagt selskabsskat; der skulle imidlertid ikke være noget til hinder for, at medlemsstater bilateralt kan aftale at dele disse udgifter;

skattegodtgørelsen fungerer som en kildeskat, men satsen for denne godtgørelse er ikke tilstrækkelig høj til at afholde udbyttmodtagere, som har store indkomster, fra ikke at opgive deres udbytter; det forekommer derfor nødvendigt at tilvejebringe en fælles kildeskat for både at sikre skattemæssig neutralitet og retfærdig beskatning; til dette formål forekommer det hensigtsmæssigt med en sats på 25 %; det er dog ikke nødvendigt at pålægge denne kildeskat, såfremt der ikke er risiko for skatteunddragelse;

kildeskatten bør blot være en à conto betaling af udbyttmodtagerens definitive beskatning; enhver overskydende, tilbageholdt skat bør for at undgå komplicerede formaliteter tilbagebetales af den stat, hvor modtageren er hjemmehørende; medlemsstaterne skal dog have adgang til at afbøde de budgetmæssige konsekvenser af anvendelsen af det fælles kildeskattesystem;

det forekommer nødvendigt, at der udarbejdes visse overgangsordninger for at lette gennemførelsen i medlemsstaterne af det fælles selskabsbeskatningssystem;

for at sikre skattemæssig neutralitet er det af afgørende betydning, at hver medlemsstat foretager en

ensartet behandling af udbytter, som de personer, der er hjemmehørende i staten, modtager, uanset hvorfra i Fællesskabet udbytterne hidrører;

harmoniseringen af reglerne om selskabsbeskatning og kildeskat bør gennemføres senest den første dag i januar i det tredje år efter den dato, hvor nærværende direktiv vedtages —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

I

Almindelige bestemmelser og definitioner

Artikel 1

1. Medlemsstaterne vedtager:
 - et fælles godtgørelsessystem for selskabsskat
 - fælles regler for kildeskat af udbytter

i overensstemmelse med følgende artikler.

2. Medlemsstaterne må ikke opretholde eller indføre nogen som helst andre bestemmelser, der bevirker en almindelig lettelse af alene udbyttebeskatningen.

Artikel 2

1. I dette direktiv betyder udtrykket eller vendingen
 - »Selskab i en medlemsstat«: ethvert selskab, der opfylder betingelserne i Rådets direktiv nr. af, artikel 2;
 - »Moderselskab«: ethvert selskab, der anerkendes som et moderselskab i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv nr. af;
 - »Datterselskab«: ethvert selskab, der anerkendes som datterselskab i henhold til Rådets direktiv nr. af;
 - »Fast driftssted«: ethvert etableret forretningssted, der anerkendes som et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv nr. af;
 - »Udbytte«: den del af afkastet fra et hvilket som helst selskab i en medlemsstat, bortset fra et selskab i likvidation, der udloddes af selskabet efter

en vedtægtsmæssig afgørelse truffet af dets kompetente organer og fordeles blandt dets medlemmer i forhold til de rettigheder, de har som medlemmer af selskabet; udlodninger af friaktier betragtes ikke som udbytter efter definitionen i dette direktiv;

- »Skat af indkomst eller overskud«: en af følgende skatter og alle identiske eller i det væsentlige lignende skatter, der pålignes oven i eller i stedet for de eksisterende skatter:

Belgien

impôt des personnes physiques / personenbelasting,

impôt des personnes morales / rechtspersonenbelasting,

impôt des sociétés / vennootschapsbelasting;

Danmark

indkomstskat,

selskabsskat;

Tyskland

Einkommensteuer,

Körperschaftssteuer;

Frankrig

impôt sur le revenu,

impôt sur les sociétés;

Irland

income tax,

corporation profits tax;

Italien

imposta sul reddito delle persone fisiche,

imposta sul reddito delle persone giuridiche;

Luxembourg

impôt sur le revenu des personnes physiques,

impôt sur le revenu des collectivités;

Nederlandene

inkomstenbelasting,

vennootschapsbelasting;

Det forenede Kongerige

income tax,

corporation tax.

2. Bestemmelserne i dette direktiv gælder ikke udbytter, som den endelige modtager får gennem investeringsfonds og investeringsforeninger.

II

Bestemmelser vedrørende selskabsskat

Artikel 3

1. Hver medlemsstat skal anvende en enkel selskabsskattesats på selskabers overskud, uanset om det udloddes eller ej. Denne sats, der kaldes normalsatsen, kan ikke være lavere end 45 % eller højere end 55 %.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 kan en medlemsstat i særlige tilfælde, og hvor der er klare økonomiske, regionale eller socialpolitiske grunde hertil, anvende en anden sats end normalsatsen, det være sig vedvarende eller for et begrænset tidsrum.

Dersom en medlemsstat ønsker at benytte sig af denne mulighed, skal den give meddelelse om de foreslåede foranstaltninger til Kommissionen, som derpå skal bekendtgøre sine synspunkter for den pågældende medlemsstat senest 30 dage efter modtagelse af meddelelsen. Den pågældende medlemsstat må ikke gennemføre de omhandlede foranstaltninger, før dette tidsrum er udløbet, eller før Kommissionen har bekendtgjort sine synspunkter for medlemsstaten.

3. Med forbehold af artikel 9, stk. 1, i Rådets beslutning 74/120/EØF af 18. februar 1974 om gennemførelse af en høj grad af overensstemmelse inden for den økonomiske politik i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater hindrer bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke, at en medlemsstat af konjunkturpolitiske grunde anvender midlertidige forhøjelser eller nedsættelser af selskabsskatten. Der skal ikke tages hensyn til disse forhøjelser eller nedsættelser ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 8, stk. 2.

III

Bestemmelser vedrørende skattegodtgørelse

Artikel 4

1. Udbytte udloddet af et selskab i en medlemsstat giver modtageren heraf ret til skattegodtgørelse efter den i artikel 8 anførte sats, forudsat:

a) at den pågældende er hjemmehørende i en medlemsstat, og

b) at den pågældende er indkomst- eller selskabsskattepligtig, således at det fulde udbytte med

tillæg af skattegodtgørelsen lægges til grund ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

2. Som en undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1, litra b), kan skattegodtgørelse indrømmes en i en medlemsstat hjemmehørende, som er fritaget for at svare indkomst- eller selskabsskat af alle indkomster eller i hvert fald af den del af dem, der består af udbytter, forudsat at den pågældende er en almenyttig institution.

Dersom der gøres brug af denne valgmulighed, indrømmes der skattegodtgørelse, uanset hvilken medlemsstat udbytterne stammer fra.

3. Som en undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1, litra b), kan der indrømmes skattegodtgørelse til modtageren af udbytte, når der af rent administrative grunde pålignes endelig skat, enten i form af kilde-skat eller på anden måde, af udbyttebeløbet uden tillæg af skattegodtgørelsen.

4. Rådet skal med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen om fornødent vedtage eventuelle foranstaltninger, der er påkrævede til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2, første afsnit, og stk. 3.

Artikel 5

Skattegodtgørelsen skal modregnes i den indkomst- eller selskabsskat, som modtageren af udbyttet er pålignet. Hvis skattegodtgørelsen overstiger dette beløb, skal den medlemsstat, der påligner denne skat, tilbagebetale modtageren det overskydende beløb.

Artikel 6

Som en undtagelse fra bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, kan skattegodtgørelse i henhold til aftalerne om dobbeltbeskatning indrømmes helt eller delvist til personer hjemmehørende i tredjelande. Under ingen omstændigheder må sådanne personer imidlertid stilles gunstigere end personer hjemmehørende i Fællesskabet.

Medlemsstaterne skal samarbejde med hinanden og med Kommissionen med henblik på at nå frem til en fælles holdning i dette spørgsmål.

Artikel 7

Dersom et selskab i en medlemsstat foretager udlodning af fortjeneste, uden at denne optræder i form af

udbytte i artikel 2's forstand, til en person hjemmehørende i en anden medlemsstat, finder bestemmelserne i artikel 4 og 5 anvendelse, for så vidt som denne udlodning i henhold til lovgivningen i førstnævnte medlemsstat betragtes som udbytte med ret til skattegodtgørelse.

Artikel 8

1. Hver enkelt medlemsstat fastsætter satsen for den skattegodtgørelse, der følger med udbytter, som udloddes af selskaber i den pågældende stat.

2. Der skal kun være én sats i hver medlemsstat. Denne skal fastsættes således, at skattegodtgørelsen hverken er mindre end 45 % eller større end 55 % af det selskabsskattebeløb, der opstår ved anvendelsen af normalsatsen på et beløb, som repræsenterer det udloddede udbytte med tillæg af denne skat.

Artikel 9

1. Såfremt et selskab udlodder udbytter hidrørende fra overskud, der ikke har været selskabsbeskattet, skal medlemsstaten, hvori dette selskab er beliggende påligne udligningsskat, som svarer til det skattegodtgørelsesbeløb, der ydes i forbindelse med disse udbytter.

Såfremt udbytterne hidrører fra overskud, der er blevet beskattet efter en nedsat sats, skal der ligeledes pålignes udligningsskat, men denne kan nedsættes tilsvarende.

2. Medlemsstaterne skal kunne påligne den i stk. 1 nævnte udligningsskat, såfremt udbytterne hidrører fra overskud, hvoraf der er betalt selskabsskat, men som har været henlagt som reserver i mere end fem år.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, såfremt det i den pågældende medlemsstats lovgivning bestemmes, at udlodningen af udbytter bevirker forudbetaling af selskabsskat, der er mindst lig med skattegodtgørelsen, forudsat at denne forudbetaling ikke kan betales tilbage, og at den kun kan trækkes fra selskabsskatten for regnskabsperioder, der er afsluttet inden for de foregående fem år.

4. Denne udligningsskat eller denne forudbetaling kan, hvis den rent faktisk ikke fratrækkes selskabsskatten for den eller de foregående regnskabsperioder, tilbagebetales til modtageren af udbytter, såfremt han ikke er berettiget til skattegodtgørelse.

Såfremt der gøres brug af dette valg, skal tilbagebetaling finde sted, uanset i hvilken medlemsstat modtageren af udbytter er hjemmehørende.

Artikel 10

1. Såfremt et moderselskab genudlodder udbytter, som er modtaget fra et datterselskab i en anden medlemsstat i løbet af regnskabsperioder, der er afsluttet ikke mere end fem år tidligere, skal skattegodtgørelsesbeløbet, der er knyttet til udbyttet fra datterselskabet, medtages i beregningsgrundlaget for den i artikel 9 omtalte udligningsskat eller forudbetaling, som moderselskabet skal betale; det skattegodtgørelsesbeløb, der herved fremkommer, skal derefter modregnes i udligningsskatten eller forudbetalingen, dog uden at et eventuelt overskydende beløb skal betales tilbage.

2. Såfremt et selskab i en medlemsstat ikke betaler selskabsskat af udbytter, som det modtager fra et selskab i den pågældende stat, og som det genudlodder:

- skal der enten anvendes den modregningsregel, der er omtalt i stk. 1; i dette tilfælde kan den pågældende medlemsstat tillade modregning, selv om udbyttet er modtaget i løbet af regnskabsperioder, der er afsluttet mere end fem år tidligere;
- eller også kræves der som en undtagelse fra artikel 9, stk. 1 og 3, ikke udligningsskat eller forudbetaling.

Artikel 11

Såfremt udbytter, der udloddes af et selskab i en medlemsstat, hidrører fra overskud fra et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat for regnskabsperioder afsluttet ikke mere end fem år tidligere:

- berettiger overskuddet fra det faste driftssted til den skattegodtgørelse, der gælder i den stat, hvor driftsstedet er beliggende, og de regler for selskaber, der er fastsat i artikel 9, skal finde anvendelse på dette driftssted;
- endvidere skal skattegodtgørelsen i forbindelse med det faste driftsstedes afkast medtages i beregningsgrundlaget for den i artikel 9 omtalte udligningsskat eller forudbetaling, som selskabet skal betale; denne skattegodtgørelse skal derefter modregnes i udligningsskatten eller forudbetalingen, men et eventuelt overskydende beløb skal ikke betales tilbage.

Artikel 12

1. Ved anvendelse af dette direktiv skal det udbytte, der udloddes af et selskab i en medlemsstat anses som hidrørende:

- først og fremmest fra de overskud fra den senest afsluttede regnskabsperiode, der berettiger til fritagelse for økonomisk dobbeltbeskatning af udbytter, idet de dele, der kan tilskrives overskud fra den pågældende stat, udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater og overskud fra faste driftssteder i andre medlemsstater, fastsættes forholdsmæssigt;
- dernæst om nødvendigt fra de overskud fra regnskabsperioder, der er afsluttet ikke mere end fem år fra udlodningen, som berettiger til fritagelse for økonomisk dobbeltbeskatning af udbytter, idet de dele, der kan tilskrives overskud fra den pågældende stat, udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater og overskud fra faste driftssteder i andre medlemsstater, fastsættes forholdsmæssigt på grundlag af det samlede overskud og de samlede udbytter;
- dernæst, om nødvendigt, fra overskud fra regnskabsperioder, der er afsluttet mere end fem år før udlodningen fra den pågældende stat, såfremt disse overskud giver ret til fritagelse for økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte;
- endelig, om nødvendigt, fra alle andre kilder.

2. I denne artikel betyder udtrykket »overskud, der berettiger til fritagelse for økonomisk dobbeltbeskatning af udbytter« overskud der, hvis de blev udloddet, ikke ville bevirke påligning af udligningsskat, eller i forhold til hvilke, hvis de blev udloddet, den i artikel 9, stk. 3, omtalte forudbetaling af selskabsskat faktisk ville blive fratrullet skatten for regnskabsperioden eller for tidligere regnskabsperioder, og endelig de overskud, der henvises til i artikel 10 og 11.

Artikel 13

1. I medfør af de i stk. 3 og 4 fastsatte bestemmelser skal de budgetmæssige udgifter i forbindelse med skattegodtgørelsen afholdes af den medlemsstat, hvis selskab udlodder udbytterne.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ligeledes anvendelse, når modtageren af udbytterne er en almenyttig institution, som ikke er berettiget til at modtage skattegodtgørelse.

3. Såfremt et moderselskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat, udlodder udbytter hidrørende fra udbytter fra et datterselskab, som er hjemmehø-

rende i en anden medlemsstat, skal datterselskabets stat til moderselskabets stat betale det skattegodtgørelsesbeløb, som er knyttet til datterselskabets udbytter.

Betaling heraf må ikke overstige det beløb, som ville fremkomme ved på datterselskabets udbytter at anvende den skattegodtgørelsessats i moderselskabets stat, der gælder på det tidspunkt, hvor dette selskab udlodder udbyttet.

4. Såfremt et selskab i en medlemsstat udlodder udbytter hidrørende fra overskuddet i et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, skal den stat, i hvilken det faste driftssted er beliggende, til førstnævnte selskabs stat betale det skattegodtgørelsesbeløb, der følger med dette overskud.

Betaling heraf må ikke overstige det beløb, som ville fremkomme ved på det faste driftsstedes overskud at anvende den gældende skattegodtgørelsessats i selskabets stat på udlodningstidspunktet.

5. Som en undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne dele skattegodtgørelsesudgifterne i henhold til indbyrdes aftaler, forudsat at sådanne aftaler på ingen måde berører de rettigheder, som udbyttedtagerne har, således som de er fastlagt i dette direktiv.

IV

Bestemmelser vedrørende kildeskat af udbytter

Artikel 14

1. Med forbehold af bestemmelserne i de aftaler, der er indgået mellem medlemsstater og tredjelande, skal hver medlemsstat opkræve en kildeskat på 25 % af de udbytter, der udloddes af selskaber i den pågældende stat, uanset hvem modtageren af disse udbytter er.

2. Som en undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1 må ingen medlemsstat opkræve kildeskat af udbytte, der udloddes af et datterselskab til et moderselskab hjemmehørende i en hvilken som helst medlemsstat.

3. Som en undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1 i denne artikel kan medlemsstaterne fastsætte, at der ikke skal opkræves kildeskat af udbytter, der udloddes til personer, der er hjemmehørende i de pågældende stater:

— såfremt modtagerens navn og adresse samt det modtagne udbyttebeløb automatisk meddeles skattemyndigheden, eller

— såfremt de værdipapirer, der repræsenterer en tilsvarende andel i det udloddende selskabs kapital, er registreret i ihændehavernes navne.

Artikel 15

Såfremt en medlemsstat pålægger kildeskat af udlodningen af overskud, som ikke er udbytte i artikel 2's forstand, skal bestemmelserne i dette direktiv om kildeskat finde anvendelse.

Artikel 16

1. Kildeskatten i henhold til artikel 14 skal modregnes den indkomst- eller selskabsskat, som modtageren af udbytter skal betale i denne forbindelse.

Den medlemsstat, der påligner den i foregående afsnit nævnte indkomst- eller selskabsskat, skal betale kildeskatten tilbage til modtageren i den udstrækning, denne skat overstiger førstnævnte skatter, eller såfremt modtageren ikke har nogen nettoskattepligt.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 skal en medlemsstat ikke tilbagebetale kildeskatten til nogen organisation, som ikke i den pågældende medlemsstat er indkomst- eller selskabsskattepligtig, hvis det fremgår, at en sådan tilbagebetaling ville være uforenelig med princippet om skattemæssig neutralitet.

Rådet skal med kvalificeret flertal på Kommissionens forslag om fornødent vedtage eventuelle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne bestemmelse.

Artikel 17

1. Såfremt kildeskat opkrævet af en medlemsstat modregnes eller tilbagebetales i en anden medlemsstat, tilbagebetaler den medlemsstat, som opkrævede kildeskatten, denne skat til den anden medlemsstat.

2. Bestemmelserne i stk. 1 skal ligeledes finde anvendelse, hvor indkomst- eller selskabsskatten anses for at svare til eller er begrænset til kildeskattebeløbet.

3. Som en undtagelse fra stk. 1 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med bilaterale overenskomster dele kildeskattebeløbet, dog under forudsætning af, at sådanne aftaler ikke på nogen måde får indflydelse på de rettigheder, som modtagerne af udbytter har i henhold til dette direktiv.

V

Fælles bestemmelser for skattegodtgørelse og for kildeskat af udbytter*Artikel 18*

Bestemmelserne i dette direktiv skal ikke hindre anvendelsen af nationale bestemmelser, hvis formål det er at mindske administrativt arbejde, og som fastsætter, at der ikke skal ske tilbagebetaling af skattegodtgørelse eller af kildeskat, hvor de pågældende beløb er meget små.

Artikel 19

Bestemmelserne i dette direktiv skal ikke hindre anvendelsen af nationale bestemmelser, hvis formål det er at hindre modtageren af udbytte i at opnå en uberegtiget fordel, og som gør det muligt at nægte modregning eller tilbagebetaling af skattegodtgørelse eller kildeskat.

VI

Overgangsbestemmelser*Artikel 20*

1. Såfremt et moderselskab efter den i artikel 22 anførte dato videreudloddet udbytte modtaget fra et datterselskab inden denne dato, skal moderselskabets stat kunne påligne den i artikel 9, stk. 1, omtalte udligningsskat.

Bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, skal kun finde anvendelse, hvor der foreligger aftale mellem moderselskabets medlemsstat og datterselskabets medlemsstat.

2. Såfremt et selskab i en medlemsstat efter den i artikel 22 anførte dato udlodder overskud, som er indtjent af et fast driftssted forud for denne dato, skal dette selskabs stat kunne påligne den i artikel 9, stk. 1, omtalte udligningsskat.

Bestemmelserne i artikel 11 og artikel 13, stk. 4, finder kun anvendelse, såfremt der foreligger aftale mellem

selskabets medlemsstat og den medlemsstat, i hvilken det faste driftssted er beliggende.

3. Senest tre måneder efter datoen for bekendtgørelsen af dette direktiv skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om, hvilke særlige forskrifter i henhold til artikel 3, stk. 2, første afsnit, der er gældende på denne dato.

Senest 60 dage fra datoen for denne meddelelse skal Kommissionen underrette de pågældende medlemsstater om sit standpunkt, for så vidt angår disse bestemmelser.

VII

Afsluttende bestemmelser*Artikel 21*

Med forbehold af anvendelsen af artikel 92 i EØF-traktaten skal udbytte udloddet til en person, som er hjemmehørende i en medlemsstat, fra et selskab i en anden medlemsstat ikke i førstnævnte medlemsstat være underkastet mindre gunstig skattemæssig behandling eller noget mere byrdefuldt krav i forbindelse hermed — udover et af førstnævnte medlemsstat pålagt krav i henhold til artikel 13 eller artikel 17 — end hvis udbyttet var blevet udloddet af et selskab i førstnævnte medlemsstat.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne sætter ikke senere end første januar i det tredje kalenderår efter det år, i hvilket direktivet er blevet vedtaget, de fornødne lovmæssige og administrative bestemmelser i kraft med henblik på at opfylde de i dette direktiv nævnte bestemmelser og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for, at teksten til eventuelle yderligere vigtigere bestemmelser inden for national lovgivning, som de måtte vedtage på et område omfattet af dette direktiv, meddeles til Kommissionen.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.